

## **Ewangelia Mateusz, Trzeci Rozdział, skrót komentarza**

Mt 3:1 *W owym czasie wystąpił Jan Chrzciciel i głosił na Pustyni Judzkiej te słowa:*(BT)

Łukasz dokładnie określa ten czas: Łk 3:1 *Było to w piętnastym roku rządów Tyberiusza Cezara. Gdy Poncjusz Pilat był namiestnikiem Judei, Herod tetrarchą Galilei, brat jego Filip tetrarchą Iturei i kraju Trachonu, Lizaniasz tetrarchą Abileny* ;(BT)

Mt 3:2 *Nawróćcie się, bo bliskie jest królestwo niebieskie* .(BT)

Ludziom wydaje się, że żyją w zgodzie z obowiązującymi zasadami religijnymi. Dopiero **spotkanie z kimś takim jak Jan, pokazuje im prawdę o nich samych**. Nawróćcie się, oznacza: zacznijcie żyć wg Prawa Bożego, przestańcie o tym mówić, zacznijcie to robić.

### **Niedostępne Królestwo Niebieskie**

Co znaczy: *bliskie jest królestwo niebieskie*. Grzech prarodzców w Edenie, był buntem przeciwko Bogu. Została zerwana łączność Boga Ojca z rodzajem ludzkim. Królestwo Niebieskie stało się dla człowieka nieosiągalne. Bóg dał ludziom Protoewangelię (Rdz 3:15), zapowiedź zmiany tego stanu. Człowiek dostał również Prawo Boże: Rdz 3:22...

*Pan Bóg rzekł: Oto człowiek stał się taki jak My: zna dobro i zło*

...(BT) Gdyby nie było Prawa, to również nie byłoby grzechu: Rz 4:15...

*Gdzie zaś nie ma Prawa, tam nie ma i przestępstwa*

.(BT) Tym Prawem był Dekalog, znany od samego początku:

2 Jn 1:4-6

*Ucieszyłem się bardzo, że znalazłem wśród twych dzieci takie, które postępują według prawdy, zgodnie z przykazaniem, jakie otrzymaliśmy od Ojca*

. *A teraz proszę cię, Pani, abyśmy się wzajemnie miłowali. A pisząc to - nie głoszę nowego przykazania*

,

***lecz to, które mieliśmy od początku***

*. Miłość zaś polega na tym, abyśmy postępowali według Jego przykazań.*

***Jest to przykazanie, o jakim słyszeliście od początku***

*, że według niego macie postępować*

*.(BT).*

**Prawo Usprawiedliwiające**

Bóg dał ludziom tymczasowe Prawo Usprawiedliwiające, które miało obowiązywać do czasów Chrystusa. Od początku były trudności z tym Prawem: Rz 9:31-32 *a Izrael, który zabiegał o **Prawo usprawiedliwiające***

*, do celu Prawa nie doszedł. Dlaczego? Ponieważ zabiegał o usprawiedliwienie nie z wiary, lecz - jakby to było możliwe - z uczynków*

...(BT) Gdy człowiek zgrzeszył, istniała możliwość usprawiedliwienia się przez Prawo. Naczelna zasada Prawa Usprawiedliwiającego mówi:

Rz 6:23

*Albowiem zapłatą za grzech jest śmierć*

...(BT) Najmniejszy grzech powodował śmierć grzesznika. Bóg dał człowiekowi możliwość śmierci zastępczej. Zamiast grzesznika umierało czyste, niewinne zwierzę ofiarne. Grzesznik był usprawiedliwiony, jednak grzech jego nadal istniał, bo: Hbr 10:4

*Nieemożliwe jest bowiem, aby krew cielców i kozłów usuwała grzechy*

.(BT) Prawo to było niedoskonałe, nie mogło zbawić grzesznika:

Hbr 9:10

*Są to tylko przepisy dotyczące się ciała, nałożone do czasu naprawy, a /polegają/ jedynie na pokarmach, napojach i różnych obmyciach*

.(BT) Całe to Prawo było tylko zapowiedzią doskonałego Prawa Usprawiedliwiającego, także przez śmierć zastępczą, także istoty czystej, niewinnej, to jest Chrystusa: 1 Ptr 2:22

*On grzechu nie popełnił, a w Jego ustach nie było podstępu*

.(BT) Dopiero jednorazowa, doskonała ofiara Chrystusa zgładziła wszystkie grzechy:

Hbr 9:28...

*Chrystus raz jeden był ofiarowany dla zgładzenia grzechów wielu*

...(BT). Od tego momentu nie trzeba składać żadnej ofiary za grzechy: Hbr 10:9...

*Usuwa jedną [ofiara], aby ustanowić inną*

.(BT) Doskonała ofiara Jezusa usuwa nasze grzechy, ale także grzechy tych ludzi, którzy w czasach Starego Testamentu, usprawiedliwili się ofiarą zastępczą. Nie odbywa się to automatycznie, ale:

1 Jn 1:9

*Jeżeli wyznajemy nasze grzechy, [Bóg] jako wierny i sprawiedliwy odpuści je nam i oczyści nas z wszelkiej nieprawości*

.(BT) Dzięki ofierze Jezusa Chrystusa została przywrócona łączność ludzi z Bogiem Ojcem.

Ludzie ci tworzą Świątynię, mając w swym sercu Ducha Świętego.

## Przybliżenie się Królestwa Niebieskiego

W ten sposób, kiedyś dalekie i niedostępne Królestwo Niebieskie, czyli potocznie zwane Niebo, przez ofiarę Jezusa, stało się bliskie każdemu wierzącemu człowiekowi. Czym innym jest Królestwo Boże, później zapowiedziane , tu, na ziemi: Mr 9:1 *Mówił także do nich: Zaprawdę, powiadam wam: Niektórzy z tych, co tu stoją, nie zazną śmierci, aż ujrzą królestwo Boże przychodzące w mocy* .(BT)

Proroctwo to zostało zrealizowane po śmierci Jezusa. Jest to królestwo duchowe, w którym duchowym władcą, królem jest Chrystus, a uczestnikami tego królestwa są ludzie wierzący, prowadzeni Duchem Bożym, uznający przywództwo Jezusa i postępujący według Jego zasad. Królestwo to nie ma nic wspólnego z władzą świecką: Jn 18:36

*Odpowiedział Jezus: Królestwo moje nie jest z tego świata. Gdyby królestwo moje było z tego świata, słudzy moi biliby się, abym nie został wydany Żydom. Teraz zaś królestwo moje nie jest stąd*

.(BT) Na krzyżu pojawił się szyderczy, ale jednocześnie proroczy napis: Łk 23:38

*Był także nad Nim napis w języku greckim, łacińskim i hebrajskim: To jest Król żydowski*

.(BT)

## Jezus Królem Polski

Dla mnie podobnym szyderczym napisem jest ogłoszenie przez polski Kościół Katolicki **Jubileuszowego Aktu Przyjęcia Jezusa Chrystusa za Króla i Pana**

. Tysiące ludzi składających przysięgę na wierność Prawu Chrystusa, nawet przez chwilę nie miało zamiaru przestrzegać Drugiego Przykazania Dekalogu, usuniętego przez Kościół: Wj 20:4-6

*Nie będziesz czynił żadnej rzeźby ani żadnego obrazu tego, co jest na niebie wysoko, ani tego, co jest na ziemi nisko, ani tego, co jest w wodach pod ziemią! Nie będziesz oddawał im pokłonu i nie będziesz im służył, ponieważ Ja Pan, twój Bóg, jestem Bogiem zazdrosnym, który karze występki ojców na synach do trzeciego i czwartego pokolenia względem tych, którzy Mnie nienawidzą. Okazuję zaś łaskę aż do tysiącznego pokolenia tym, którzy Mnie miłują i przestrzegają moich przykazań*

(BT), zabraniającego kultu obrazów, posągów, symboli religijnych, krzyża, krucyfiksu, relikwii, świątyń, miejsc świętych itd. Tym razem napis głosi: Król Polski i jest napisany tylko w jednym języku.

Mt 3:3 Do niego to odnosi się słowo proroka Izajasza, gdy mówi: Głos wołającego na pustyni:

Przygotujcie drogę Panu, Dla Niego prostujcie ścieżki (BT)

Prorok Izajasz przepowiedział działalność Jana Chrzciciela, który miał przygotować naród żydowski, na przyjście Mesjasza: Iz 40:3-5 *Głos się rozlega: Drogę dla Pana przygotujcie na pustyni, wyrównajcie na pustkowiu gościniec naszemu Bogu! Niech się podniosą wszystkie doliny, a wszystkie góry i wzgórza obniżą; równiną niechaj się staną urwiska, a strome zbocza niziną gładką. Wtedy się chwała Pańska objawi, razem ją wszelkie ciało zobaczy, bo usta Pańskie to powiedziały* (BT) Żydzi byli tak

przygotowani, że później na kazanie Piotra:

Dz 2:41

*Ci więc, którzy przyjęli jego naukę, zostali ochrzczeni. I*

***przyłączyło się owego dnia około trzech tysięcy dusz***

.(BT)

Mt 3:4 Sam zaś Jan nosił odzienie z sierści wielbłądziej i pas skórzany około bioder, a jego pokarmem była szarańcza i miód leśny (BT) Jan poświęcił całe swoje życie na służbę dla Boga. Nie dojadł, odzienie nosił najprostsze, byle tylko służyć Bogu. Nie znaczy to, że my mamy się zachowywać tak samo. Ale postawa Jana tworzy niezwykle kontrast z ludźmi współczesnymi, którzy twierdzą, że swoje życie poświęcili Bogu. Jezus mówi o Janie:

Łk 7:25

*Ale coście wyszli zobaczyć? Człowieka w miękkie szaty ubranego? Oto w pałacach królewskich przebywają ci, którzy noszą okazałe stroje i żyją w zbytkach*

.(BT) Dzisiaj przywódcy religijni lubią ubierać się „w miękkie szaty” i mieszkać „w pałacach”.

Mt 3:5 Wówczas ciągnęły do niego Jerozolima oraz cała Judea i cała okolica nad Jordanem.(BT)

Ludzie widzieli poświęcenie Jana i obdarzyli go wielkim zaufaniem. Stał się sławny i większość Żydów szła na pustynię, aby słuchać go, nawrócić się i ochrzcić się chrztem Jana.

Mt 3:6 Przyjmowano od niego chrzest w rzece Jordan, wyznając przy tym swe grzechy.(BT)

Żydzi na nowo uczyli się prawa Bożego i wtedy uświadamiali sobie swoje grzechy i skruszeni, wyznawali je. Zauważmy jedno: przez chrzest ludzie ci nie stawali się chrześcijanami. Bo **chrze**

**ścijanin to uczeń Chrystusa,**  
a nie Jana lub ojca Kościoła.

Mt 3:7 A gdy widział, że przychodzi do chrztu wielu spośród faryzeuszów i saduceuszów, mówił im: Plemię żmijowe, kto wam pokazał, jak uciec przed nadchodzącym gniewem                   ?(BT)

Faryzeusze byli stronnictwem dbającym o czystość rodzimej wiary. Z tego powodu cieszyli się autorytetem. Często jednak chlubili się swoją, często udawaną, pobożnością. Sadyceusze tworzyli stronnictwo bogatych rodzin, skupiających się wokół Świątyni. Jednak byli podatni na obce kultury, często współpracowali z okupantem. To w opozycji do nich działali faryzeusze. Jan Chrzciciel daje im surowe świadectwo i zapowiada Bożą karę. Podobnie traktował ich Jezus.

Mt 3:8 Wydajcie więc godny owoc nawrócenia,(BT)

Co ma na myśli prorok mówiąc o owocu nawrócenia? Odpowiedzi musimy szukać w Biblii. Człowiek nawrócony jest prowadzony Duchem Świętym: Ga 5:22-23 *Owocem zaś ducha jest: miłość, radość, pokój, cierpliwość, uprzejmość, dobroć, wierność, łagodność, opanowanie. Przeciw takim /cnatom/ nie ma Prawa*.(BT) Jan wskazywał Żydom, że brak im tych cech, tych owoców, świadczących o Bożym prowadzeniu.

Mt 3:9 a nie myślcie, że możecie sobie mówić: Abrahama mamy za ojca, bo powiadam wam, że z tych kamieni może Bóg wzbudzić dzieci Abrahamowi                   .(BT) Żydzi chlubili się tym, że są Narodem Wybranym przez samego Boga, są potomkami Abrahama i już samo to sprawia, że są uprzywilejowani i owoców Ducha nie muszą mieć. Ale prorok mówi, że pochodzenie według ciała od Abrahama nie ma znaczenia, bo każdy może się stać potomkiem Abrahama, przez wiarę w Chrystusa: Ga 3:29 *Jeżeli i zaś należycie do Chrystusa, to jesteście też potomstwem Abrahama i zgodnie z obietnicą - dziedzicami*.(BT) Tym dziedzictwem nie jest oczywiście ziemia Kanaan, obiecana Żydom, ale duchowe Królestwo Niebieskie.

Mt 3:10 Już siekiera do korzenia drzew jest przyłożona. Każde więc drzewo, które nie wydaje dobrego owocu, będzie wycięte i w ogień wrzucone                   .(BT)

W Biblii naród jest przedstawiany również w symbolu drzewa. Prorok ostrzega, że drzewo, które nie wydaje dobrych owoców jest wycinane. Podobnie może się stać z Narodem Wybranym, jeżeli nie będzie wydawał dobrych owoców. Jest to jedno z ostatnich ostrzeżeń (*Już siekiera do korzenia drzew jest przyłożona*

). Ta groźba została wykonana. Żydzi przestali być Narodem Wybranym. Przestało się liczyć pochodzenie według ciała od Abrahama. Powstał nowy Naród Wybrany, tym razem duchowy Izrael (Ef 2:12

*w owym czasie byliście poza Chrystusem, obcy względem społeczności Izraela*

... (BT) Przez wiarę w Jezusa Chrystusa przystępujemy do duchowej „społeczności Izraela”. W 70 roku Rzymianie zburzyli Jerozolimę i Świątynię. To był definitywny koniec cielesnego Narodu Wybranego. Powstała diaspora żydowska. Drzewo zostało wycięte, pozbawione swoich korzeni, tkwiących w Ziemi Obiecanej.

Mt 3:11 Ja was chrzczę wodą dla nawrócenia; lecz Ten, który idzie za mną, mocniejszy jest ode mnie; ja nie jestem godzien nosić Mu sandałów. On was chrzcić będzie Duchem Świętym i ogniem .(BT)

Chrzest Jana prowadził do nawrócenia, do zmiany postępowania, do wydawania dobrych owoców. Jan zapowiada kogoś jeszcze bardziej ważnego. Tym kimś jest długo oczekiwany Mesjasz. W czasie chrztu chrześcijańskiego (chrystusowego) otrzymuje się dar Ducha Świętego: Dz 2:38 *Nawróćcie się - powiedział do nich Piotr - i niech każdy z was ochrzci się w imię Jezusa Chrystusa na odpuszczenie grzechów waszych, a* **weźmiecie w darze Ducha Świętego**

.(BT) Ten „dar Ducha Świętego” jest tym chrztem Duchem Świętym i jest warunkiem przystąpienia do Królestwa Bożego: Jn 3:5

*Jezus odpowiedział: Zaprawdę, zaprawdę, powiadam ci, jeśli się ktoś nie narodzi z wody i z Ducha, nie może wejść do królestwa Bożego*

.(BT)

Chrzest ogniem polega na doświadczeniach, na prześladowaniach, które spadną na każdego chrześcijanina (ucznia Chrystusa): 2 Tm 3:12 *I wszystkich, którzy chcą żyć zbożnie w Chrystusie Jezusie, spotkają prześladowania* .(BT)

) Takie doświadczenia uszlachetniają człowieka: 1 Ptr 1:6-7

*Dlatego radujcie się, choć teraz musicie doznać trochę smutku z powodu różnorodnych doświadczeń. Przez to wartość waszej wiary okaże się o wiele cenniejsza od zniszczalnego złota, które przecież próbuje się w ogniu, na sławę, chwałę i cześć przy objawieniu Jezusa Chrystusa*

.(BT)

Mt 3:12 Ma On wiejadło w rękę i oczyści swój omłot: pszenicę zbierze do spichlerza, a plewy spali w ogniu nieugaszonym .(BT)

Wiejadło służy do oddzielania, na wietrze, ziarna od plew. Ziarno to symbol ludzi zbawionych, ludzi wartościowych. Plevy, to ludzie potępieni. Jest to nawiązanie do Sądu Ostatecznego. Mesjasz będzie dzielił wszystkich ludzi. Jak to będzie wyglądało? Odpowiedź znajduje się w Biblii. Jezus mówi: Jn 12:48 *Kto gardzi Mną i nie przyjmuje słów moich, ten ma swego sędziego:* **słowo, które powiedziałem, ono to będzie go sądzić w dniu ostatecznym** .(BT) To Słowo Boże, przekazane przez Jezusa, a zapisane w Biblii, czyli Ewangelia, będzie sądziło każdego człowieka.

A co się stanie z ludźmi, którzy nie znają Ewangelii? Dzisiaj odpowiedź na to pytanie jest w miarę prosta, bo dostęp do Ewangelii, czyli do Biblii ma każdy. Kto nie sięga po Biblię, to tekst określa go, jako człowieka gardzącego Jezusem, a jednocześnie Tym, który Go posłał, czyli Ojcem Niebieskim. Często tacy ludzie mają swoich „ojców Kościoła” i stosują się do ich nauk. Chrystus taką postawę nazywa „pogardą dla Niego”. I to tak działa. Jest to sąd Ewangelii, każdy człowiek sam się osądza, swoim stosunkiem do nauk Biblijnych.

Będą tylko dwie grupy ludzi, ziarno, jako symbol ludzi zbawionych, plewy, to ludzie potępieni. Nie ma trzeciej grupy ludzi, którzy według nauki ojców Kościoła pójdą do czyśćca. Nauka o czyśćcu nie występuje w Słowem Bożym.

Mt 3:13-14 Wtedy przyszedł Jezus z Galilei nad Jordan do Jana, żeby przyjąć chrzest od niego. Lecz Jan powstrzymywał Go, mówiąc: To ja potrzebuję chrztu od Ciebie, a Ty przychodzisz do mnie? 15. Jezus mu odpowiedział: Pozwól teraz, bo tak godzi się nam wypełnić wszystko, co sprawiedliwe. Wtedy Mu ustąpił .(BT)

Jan rozpoznał w Jezusie Mesjasza: Jn 1:29... *rzekł: Oto Baranek Boży, który gładzi grzech świata* .(BT) Ponieważ był prorokiem, może wiedział, że chrzest Jezusowy będzie wkrótce symbolem nowonarodzenia i przekazania Ducha Świętego. Ale to nie był jeszcze czas na taki chrzest.

Może powstać pytanie, dlaczego bezgrzeszny Jezus (1 Ptr 2:22) chce się ochrzcić, chrztem

nawrócenia (Mt 3;11) u Jana. Pamiętajmy jednak, że Jezus jest wzorem do naśladowania dla innych, wyznacza drogę, którą mają iść inni. Nawrócenie się, połączone z chrztem (zanurzeniem), jest początkiem drogi, którą ma do wykonania każdy chrześcijanin. Jan nie rozumiejąc wszystkiego, wykonał polecenie Jezusa i ochrzcił Go.

Mt 3:16-17 A gdy Jezus został ochrzczony, natychmiast wyszedł z wody. A oto otworzyły Mu się niebiosa i ujrzał Ducha Bożego zstępującego jak gołębicę i przychodzącego na Niego.17. A głos z nieba mówił: Ten jest mój Syn umiłowany, w którym mam upodobanie .(BT)

Jezus ochrzcił się w Jordanie. Greckie słowo „baptisma”, przetłumaczone na język polski jako chrzest, dosłownie znaczy „zanurzenie”. Aby się ochrzcić, czyli zanurzyć, potrzebna jest duża ilość wody, aby człowiek mógł zniknąć na ułamek sekundy, całkowicie pod powierzchnią wody . Nie można się ochrzcić (zanurzyć) przez polanie wodą, co jest obecnie szeroko stosowane przez niektóre kościoły.

### Trójca Święta, uwagi do komentarza z BT

Komentarz BT do tego wersetu mówi, że „objawiła się tutaj cała Trójca Święta”. Rzeczywiście jest Jezus, jest Duch Święty, jest głos Boga Ojca. Problem polega na tym, że nie ma Trójcy Świętej. To tak ważne określenie w nauce wielu kościołów chrześcijańskich, nie występuje w Biblii ani raz. Natomiast powszechnie można je spotkać w przedchrześcijańskich religiach pogańskich, w Polsce często występujące pod słowem triada. Z trójcą mamy do czynienia od samego początku istnienia cywilizacji: od Sumerów, przez Babilon, Egipt, Grecję, aż do Rzymian i Trójcy Kapitołińskiej. W Rzymie były nawet dwie Trójce Kapitołińskie: *Pierwotna triada* (czasem zwana

#### **Prekapitołińską**

) składała się z

[Jowisza](#)

,

[Marsa](#)

oraz

[Kwiryna](#)

, i była pochodzenia praindoeuropejskiego. Najczęściej jednak pod tą nazwą rozumie się późniejszą triadę, złożoną z Jowisza,

[Junony](#)

i

[Minerwy](#)

, wywodzącą się z

[mitologii etruskiej](#)

. Każda z triad zajmowała w swoim czasie

**centralne miejsce w**

[rzymskiej religii](#)

(Wikipedia, hasło Trójca Kapitolińska). Autorzy hasła, zamiast słowa „trójca”, używają słowa „triada”, ale jest to jedno i to samo. To może świadczyć o wpływach lobby katolickiego, które nie życzy sobie, aby używać słowa trójca w odniesieniu do religii pogańskich. W chrześcijaństwie : Sama zaś nazwa Trójca Święta zostaje ustalona dopiero na synodzie w Aleksandrii (datowany na 362 rok)

(Wikipedia hasło Trójca Święta).

Nauka o Trójcy Świętej ma czysto pogańskie korzenie. Jest związana z astrologią babilońską, z nauką Platona i gnozą. Chrześcijaństwo było jedną z niewielu religii w Starożytności, w której „trójca” nie występowała. Całe zło, które pojawiło się w Kościele, rozpoczęło się właśnie od nauki, którą później nazwano Trójcą Świętą.

### **Wprowadzenie do chrześcijaństwa nauki o Trójcy Świętej.**

W afrykańskim mieście, w Aleksandrii, najbogatszym ośrodku chrześcijaństwa, doszło do sporów doktrynalnych między biskupami dwóch zborów: *Spór zrodził się w Aleksandrii. Jego przedmiotem była relacja między Chrystusem a Bogiem Ojcem.*

(Kościół w świecie późnego antyku, Ewa Wipszycka PIW, Warszawa 1997 str. 154)

Aleksander, biskup zboru, skupiającego elity Aleksandrii, oburzał się na krytykę jego nauk, dokonywaną przez Ariusza, biskupa innego zboru aleksandryjskiego, skupiającego prostych ludzi. Ariusz uczył się chrześcijaństwa w Antiochii, słynącej z ortodoksyjnych poglądów, ścisłego trzymania się Słowa Bożego: *Siła chrystologii antiocheńskiej brała się z jej biblijnej podstawy (*

**odwoływała się do Biblii**

**teologia aleksandryjska o wiele mniej**

*)* .(Kościół w

świecie późnego antyku, Ewa Wipszycka PIW, Warszawa 1997 str. 212)

Aleksander zwołał synod biskupów sympatyzujących z nim, który potępił Ariusza. Był to czas, kiedy **wszyscy biskupi byli równi względem siebie** i żaden biskup nie mógł niczego narzucić drugiemu biskupowi. Ariusz jednak odwołał się od decyzji tego synodu, do synodu na Wschodzie. Tam uznano, że to nauka Ariusza jest zgodna ze Słowem Bożym. Oburzony

biskup Aleksander odwołał się do cesarza (brak jest dokumentu, który to potwierdza, ale logika na to wskazuje). Konstantyn Wielki miał tytuł najwyższego kapłana wszystkich pogańskich religii, Pontifeks Maksimus. Dla Aleksandra był to człowiek na właściwym stanowisku. Podobna sytuacja zdarzyła się Izraelowi: Ez 44:6-7

*Mów do <domu> opornego, domu Izraela: Tak mówi Pan Bóg: Teraz jest dosyć wszystkich waszych okropności, domu Izraela! Wpuściliście bowiem obcych, nie obrzezanych na sercu i ciele, żeby byli w moim przybytku po to,*

***by go zbezcześcić***

*... tak przez swoje obrzydliwości złamaliście przymierze moje z wami*

.(BT)O sprawach wewnętrznych chrześcijaństwa miał zdecydować pogański cesarz.

Zupełnie inną sprawą jest to, że Egipcjanom się to opłaciło. Później, przez długie lata zakładali w Kościele, swoje, afrykańskie fundamenty, przez swoje nauki, w swoim kościele egipskim, które później stały się powszechne. Prorok Izajasz ostrzega przed Egipcjanami:

Iz 30:8-9...

*opisz to w księdze, żeby służyło na przyszłe czasy jako wieczyste świadectwo: Że jest to naród buntowniczy, synowie kłamliwi, synowie, którzy nie chcą słuchać Prawa Pańskiego*

,(BT)

## **Sobór Nicejski 325 rok**

Aby spór rozwiązać, cesarz Konstantyn zwołał sobór do Nicei w 325 roku, na który zaproszono przeważnie zwolenników Aleksandra. Aleksander dostał to co chciał: Ariusz został wypędzony, a jego nauka potępiona. Aby podobna sytuacja nie przydarzyła się w przyszłości, w kanonie VI uchwał soboru

**została ustalona precedencja**, czyli

kolejność ważności ośrodków chrześcijańskich. Najważniejszym ośrodkiem uczyniono oczywiście Aleksandrię, potem Rzym, dalej Antiochię. Zauważmy, że w tym czasie, egipska Aleksandria jest ważniejsza dla chrześcijan, niż Rzym:

*Podstawowym powodem drażliwości tematyki papieskiej w interesujących nas tutaj czasach jest to, że miejsce biskupa Rzymu w Kościele powszechnym ulegało przez wieki istotnym zmianom, model znany nam z historii... ukształtował się dopiero u kresu starożytności..*

*nazywam papieżami biskupów Rzymu dopiero od Damazego ...Jeśli spojrzymy na dzieje... chrześcijańskiej doktryny, dojdziemy do wniosku, że Rzym nie zajmuje w procesie jej kształtowania miejsca uprzywilejowanego... U progu IV w. Kościół rzymski nie odgrywał istotniejszej roli niż w wieku III... Sylwester nie miał żadnego udziału w zwołaniu soboru w Nicei... głos biskupa Rzymu nie liczył się zanadto na Wschodzie...*

***Lata pontyfikatu Sylwestra były latami, w których Rzym ...nie odgrywał istotniejszej roli w skali całego Kościoła***

... (Kościół w świecie późnego antyku, Ewa Wipszycka PIW, Warszawa 1997 str. 57-61)

Dodatkowo **przekazano całkowitą władzę biskupom tych wielkich ośrodków i podporządkowano im innych biskupów**. Nazwano ich metropolitami, a później patriarchami. Biskupi przestali być równi względem siebie, a wierni, czyli Kościół, stracili jakąkolwiek kontrolę nad tym, co się dzieje w Kościele.

**Opracowano tak zwane nicejskie wyznanie wiary**

, dostosowane do poglądów Aleksandra. Później zostało zmienione, a nauka o tym, że Ojciec i Syn są „współistotni” (są z jednej substancji), została później nazwana nauką o Trójcy Świętej. W Nicei biskupi zrobili ukłon w stronę Konstantyna, który jako wyznawca Boga Słońca, cztery lata wcześniej nakazał święcić Dzień Słońca, niedzielę.

**Zmieniono ruchomą, tygodniową datę Wielkanocy na stałą, na niedzielę**

. W kanonie VIII uchwalono, że „

**w jednym mieście nie może być dwóch biskupów**

”, co było przyczyną sporu w Aleksandrii. Uchwały soboru podpisało około 250 biskupów i cesarz, po czym

rozesłano je do wszystkich większych ośrodków chrześcijańskich:

...

**Konstantyn tryumfalnie obwieścił wyniki soborowych obrad**

*chrześcijańskiemu światu, z jego kancelarii wysłano listy do wszystkich Kościołów...*

*Tymczasem*

**rozpoczęła się wojna w Kościele**

*, o gotowości do kompromisów i tolerancji w sprawach wiary nie mogło być mowy...*

(Kościół w świecie późnego antyku, Ewa Wipszycka PIW, Warszawa 1997 str.156)

## **Biskup Aleksandrii niszczy wszelką opozycję u siebie**

Aleksander triumfował. Mógł robić u siebie co chciał. **Miał dokument podpisany przez samego cesarza**

i nikt nie mógł mu się przeciwstawić. Podobnie robili jego następcy. Ale

**w innych ośrodkach dekrety soboru nie zostały przyjęte**

. Na ogół wszyscy wyznawali naukę potępionego Ariusza, ale póki żył Konstantyn, nie manifestowali tego. Później nawet sam cesarz stał się zwolennikiem arianizmu. Wydawało się, że sprawa została zakończona.

## **Biskup Aleksandrii Atanazy**

Tymczasem po śmierci Aleksandra, w Aleksandrii, nie bez problemów, biskupem został Atanazy, **diakon poprzedniego biskupa**: *W IV i V wieku wielu diakonów otrzymywało biskupie święcenia bez przechodzenia przez szczebel prezbiteria tu, co gorszyło wielu ludzi Kościoła. Tak było ... z Atanazym, pełniącym obowiązki diakona przy osobie Aleksandra, jego wybór napotkał opory... również z tego względu, że uważano go za przedwczesny*

*Można sobie wyobrazić, jakie napięcie wywoływały przypadki karier diakonów...*

**były czynnikami destabilizującymi układy stosunków kościelnych**

...

(Kościół w świecie późnego antyku, Ewa Wipszycka PIW, Warszawa 1997 str. 33) Diakonat został ustanowiony przez Apostołów, aby oni mogli zająć się sprawą najważniejszą, głoszeniem Ewangelii: Dz 6:2-3

*Nie jest rzeczą słuszną,*

***abyśmy zaniedbywali słowo Boże, a obsługiwali stoły***

*- powiedziało Dwunastu, zwoławszy wszystkich uczniów. Upatrzcie zatem, bracia, siedmiu mężów spośród siebie, cieszących się dobrą sławą, pełnych Ducha i mądrości. Im zlecimy to zadanie*

.(BT)

Atanazy niezwykle skutecznie wprowadzał uchwały Soboru Nicejskiego, na terenach jemu podległych. Działał brutalnie i niszczył wszelką opozycję: *W Egipcie znaleziono bowiem list pisany przez pewnego duchownego melecjańskiego, który*

***opowiada szczegółowo o brutalnych poczynaniach Atanazego***

*, bez żenady korzystającego z pomocy żołnierzy, zamykającego swych przeciwników w więzieniu...*

(

Kościół w świecie późnego antyku, Ewa Wipszycka PIW, Warszawa 1997 str. 159)

### Tworzenie się hierarchii kościelnej

Zaczęła tworzyć się nowa, nie biblijna hierarchia kościelna, według wzoru administracji Konstantyna, sprawnie zarządzającej całym państwem: ... *struktury kościelne odpowiadały strukturom administracji państwowej*

...(Kościół w świecie późnego antyku, Ewa Wipszycka PIW, Warszawa 1997 str. 41) Kościół podzielił się na ludzi duchownych, czyli kler i świeckich. Biblijna zasada powszechnego kapłaństwa, została odrzucona. O tej zasadzie pisze Piotr w swoim liście, nazywanym „Powszechny”:

1 Ptr 2:5

***wy również***

*, niby żywe kamienie, jesteście budowani jako duchowa świątynia,*

### **by stanowić święte kapłaństwo**

...(BT)

## **Sojusz Aleksandrii i Rzymu**

Synody na Wschodzie wydawały wyroki skazujące Atanazego, jednak on je lekceważył. W końcu działalność Atanazego doszła do cesarza. Jednak dopiero wtedy, gdy Atanazy osobiście dopiekl samemu Konstantynowi, został zesłany do Trewiru. Następny cesarz zesłał go do Rzymu. Rzymianie nie lubili rodziny cesarskiej za to, że Konstantyn przeniósł stolicę Cesarstwa do Konstantynopola. W Rzymie Atanazy stał się bohaterem wśród elit, jako ten, który sprzeciwiał się samemu Konstantynowi, jego nauka stała się bardzo popularna. Został zawiązany sojusz Aleksandrii i Rzymu: *W latach wygnania Atanazego ukształtował się ścisły sojusz między Aleksandrią a Rzymem* (Kościół w świecie późnego antyku, Ewa Wipszycka PIW, Warszawa 1997 str. 70)

Coraz więcej ośrodków zaczynało głosić, już prawie zapomniane, nicejskie wyznanie wiary. Jednak to spowodowało prześladowanie „nicejczyków” przez nowego cesarza. Prześladowania były gwałtowne i wywołały przeciwny skutek. Grono „nicejczyków” rosło.

## **Powstanie papiestwa**

Sytuacja uległa gwałtownej zmianie, gdy przedstawiciel rzymskiej elity, Damazy, dokonał w 366 roku krwawego przewrotu i zdobył biskupstwo Rzymu: *Damazy, „który zawsze dążył do objęcia biskupstwa, posługując się pieniędzmi, podburzył woźniców cyrkowych i głupi tłum” i zaatakował bazylikę Juliusza. Walki trwały, wedle pamflecisty, trzy dni i były bardzo krwawe. Damazy w tydzień po śmierci Liberiusza zajmuje Lateran... i tam zostaje konsekrowany. Za pieniądze kupuje poparcie prefekta miasta... i uzyskuje cywilny wyrok wygnania dla Ursyna i dwóch jego diakonów. Na tę wieść „lud święty” ...organizuje opór i zajmuje bazylikę Liberiusza... Damazy szturmuje ją, wezwawszy „ludzi cyrku, , woźniców i grabarzy oraz cały kler z siekierami, mieczami i kijami”. Atakujący próbowali podłożyć ogień i zrzucić z dachu do środka dachówki... W bazylice, ostatecznie zdobytej przez ludzi Damazego, zginęło 160 osób, mężczyzn i kobiet...* (Kościół w świecie późnego antyku, Ewa Wipszycka PIW, Warszawa 1997 str. 27-28) Damazemu łatwo to poszło, gdyż: *... miał rozległe wpływy wśród duchowieństwa i świeckiej elity miasta* . (Kościół w świecie późnego antyku, Ewa Wipszycka PIW, Warszawa 1997 str. 28)

Wykorzystując swoją pozycję biskupa, niszczył swoich przeciwników, tak jak to wcześniej zrobiono w Aleksandrii. Aby uniknąć odpowiedzialności za swój czyn, dał biskupstwo Mediolanu, w 374 roku, człowiekowi wpływowemu, prawnikowi, gubernatorowi kilku prowincji i doradcy cesarza, Ambrożemu. Ponieważ Ambroży był poganinem, w ciągu kilkunastu dni został ochrzczony i konsekrowany na biskupa.

*Naturalną kolejną rzeczą było powoływanie na stanowisko biskupa któregoś z członków lokalnego kleru dobrze znającego miejscowe problemy, a sprawdzonego już w działaniu. Źródła sygnalizują nam jednak odstępstwa od tej normy. Nie tylko nie wyświęcano ludzi nie pełniących poprzednio żadnych funkcji w Kościele, ale powoływano na biskupią godność neofitów lub zgoła katechumenów. Przypomnę przypadki Ambrożego*

... (Kościół w świecie późnego antyku, Ewa Wipszycka PIW, Warszawa 1997 str. 25)

Obaj z Damazym niezwykle skutecznie niszczyli zwolenników arianizmu i to pod ich wpływem, cesarz Teodozjusz I Wielki, w 380 roku, ogłosił chrześcijaństwo religią obowiązkową, według wyznania nicejskiego, w całym Cesarstwie. **Kościół chrześcijański z prześladowanego, stał się prześladowający.**

### Główne ośrodki nauki chrześcijańskiej

Ukształtowały się dwa ośrodki nauki chrześcijańskiej: jeden w Aleksandrii, popieranej przez Rzym i drugi, wschodni w Antiochii, popieranej przez Konstantynopol. Teologia Antiochii oparta była na Słowie Bożym, w Aleksandrii można było zobaczyć wpływ nauk pogańskich: *Siła chrystologii antiocheńskiej brała się z jej biblijnej podstawy (*

***teologia aleksandryjska o wiele mniej odwoływała się do Biblii***

*) ...Różnice między szkołami dotyczyły również sposobu pojmowania Eucharystii. Cyryl kładł nacisk na to, że ciało Chrystusa,... jest podstawowym środkiem zbawienia... Eucharystia ... musi być wypełniona boską naturą...*

***sprowadził ją do aktu kanibalizmu***

( Kościół w świecie późnego antyku, Ewa Wipszycka PIW, Warszawa 1997 str. 212) Ta nauka obowiązuje do dnia dzisiejszego.

Istnienie opozycji na Wschodzie, wywoływało konflikty, co było słabością teologii wschodniej. To spowodowało wrażenie istnienia porządku na Zachodzie, gdzie „nie było żadnych konfliktów”. Autorytet Zachodu rósł, szczególnie Rzymu. Tam władza była w rękach elit, które zdawały sobie z tego sprawę, że zawdzięczają ją Konstantynowi, któremu nadali przydomek Wielki. Jednocześnie zaczęli wzorować się na nim, podziwiali jego skuteczność propagandy i metody działania.

### Sobór w Konstantynopolu 381 rok

Dogmat o Trójcy Świętej został ostatecznie ogłoszony oficjalnie na soborze w Konstantynopolu w 381 roku, zorganizowanym przez cesarza Teodozjusza I Wielkiego. Tam zmieniono również precedencję. Najważniejszym ośrodkiem chrześcijaństwa został Rzym, na drugim miejscu ustanowiono Konstantynopol, Aleksandria spadła na trzecie miejsce, Antiochia na czwarte. W wyniku tych działań papieństwo zdobyło władzę w Kościele, z czym nie pogodził się Konstantynopol, a oburzona Aleksandria zaczęła udowadniać, że to ona jest najważniejsza.

### Aleksandria walczy o odzyskanie władzy w Kościele

Aleksandria stała się miejscem tragicznych wydarzeń. Niszczono wszystko, co mogło mieć jakiś związek z pogaństwem. Zaczęto prześladować zadeklarowanych pogan, spalono światowej sławy Bibliotekę Aleksandryjską, burzono świątynie pogańskie, kruszono posągi, unicestwiono grób Aleksandra Wielkiego, tak skutecznie, że do dnia dzisiejszego nie wiadomo, gdzie był, zamordowano Hypatię, pogańską uczoną światowej sławy itp. O dziwo. Działania te przyniosły oczekiwany skutek i najbliższy sobór powszechny, zwołany w Efezie, znowu był prowadzony przez biskupa Aleksandrii, który znowu mógł wprowadzać nauki egipskie do chrześcijaństwa. Dopiero następny sobór, prowadzony też przez biskupa aleksandryjskiego, nazwany „rozbojem”, spowodował wkroczenie papieża Leona Wielkiego. Rzym oficjalnie przejął władzę w Kościele. Aleksandria na zawsze straciła swoją pozycję w chrześcijaństwie. Jednak jej nauki, sposoby działania, zostały i obowiązują do dzisiaj, w tym również nauka o Trójcy Świętej.

### Rodzaje chrztu

Jan Chrzciciel ochrzcił Jezusa. Tworzy to okazję do omówienia tego obrzędu.

- |                                                  |                            |
|--------------------------------------------------|----------------------------|
| 1. Chrzest pogański                              | 2. Chrzest                 |
| starotestamentowy Jana na odpuszczenie grzechów. | 3. Chrzest chrześcijański. |
|                                                  | 4. Chrzest niemowląt.      |

**1. Chrzest pogański.** Chrzest, czyli zanurzanie się w wodzie było stosowany przez pogan niemal od początków istnienia cywilizacji, aż do dnia dzisiejszego. Najbardziej znanym jest zanurzanie się w rzece Ganges, przez Hindusów. Chrzest taki ma właściwości oczyszczające fizycznie i duchowo.

**2. Starotestamentowy chrzest nawrócenia się, stosowany przez Jana Chrzciciela.** Temat został omówiony powyżej.

**3. Chrzest chrześcijański (ustanowiony przez Chrystusa)**

**Ustanowienie chrześcijańskiego chrztu.**

Od początku swego nauczania, Jezus chrzcił ludzi: Jn 3:22 *Potem Jezus i uczniowie Jego udali się do ziemi judzkiej. Tam z nimi przebywał i udzielał chrztu*

.(BT) Jednak ten chrzest był taki sam, jak chrzest Janowy, nie był związany z przekazaniem daru Ducha Świętego. Dopiero po zmartwychwstaniu, ale jeszcze przed wniebowstąpieniem, Jezus ustanowił chrzest chrześcijański, czyli chrystusowy:

*Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody,*

***udzielając im chrztu***

*w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego. Uczcie je zachowywać wszystko, co wam przykazałem.*

*A oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata*

.(Mt 28:19-20 BT) Podobnie jest to opisane w Ewangelii Marka:

*I rzekł do nich: Idźcie na cały świat i głoście Ewangelię wszelkiemu stworzeniu!*

***Kto uwierzy i przyjmie chrzest***

*, będzie zbawiony; a kto nie uwierzy, będzie potępiony.*

(Mr 16:15-16 BT)

**Przygotowanie katechumena do chrztu.**

Słowo katechumen jest mało znane. Oznacza ono człowieka przygotowującego się do chrztu.

Analizując teksty biblijne można ustalić następującą kolejność czynności przed chrztem: poznawanie Ewangelii i wstępne przyjmowanie nauk Chrystusa, nawrócenie się połączone z wyznaniem swoich grzechów, dopiero potem wyznanie wiary i chrzest.

### Ewangelia i nauczanie wstępne przed chrztem.

**Droga**, którą dobrowolnie wybierze katechumen, nie jest łatwa. Musi on poznać Ewangelię, historię zbawienia, podstawy prawa obowiązującego w Kościele, swoje miejsce w Kościele.

W Kościele Pierwotnym, który tworzyli apostołowie, ochrzzczenie kogoś nie znającego Ewangelii i podstaw chrześcijaństwa, było niemożliwe. Okres katechumenatu trwał różnie. Tak to opisuje Justyn Męczennik, żyjący w II wieku (100-165): *...ci, którzy uwierzyli w prawdziwość naszej nauki i naszych wypowiedzi, ślubując, że zgodnie z nimi wieść będą życie. Wówczas uczymy ich, jak mają się modlić, jak pościć, jak prosić Boga o odpuszczenie dawniej popełnionych grzechów – przy czym sami także modlimy się i pościmy wraz z nimi. Następnie prowadzimy ich do miejsca, gdzie znajduje się woda i tam dostępują oni odrodzenia w taki sam sposób, w jaki myśmy go dostąpili, mianowicie zostają skąpani w wodzie w imię Boga Ojca i Pana wszechrzeczy, w imię Jezusa Chrystusa, Zbawiciela naszego, oraz w imię Ducha Świętego*.  
(  
Pierwsza Apologia  
65)

Są jednak ludzie, którzy twierdzą, że tego wszystkiego nie trzeba robić, że chrzest to początek drogi, na której dopiero poznaje się nauki chrześcijańskie. Aby to uzasadnić, podają przykład biblijny, w którym tylko w dniu Pięćdziesiątnicy, na kazanie Piotra, ochrzciło się aż 3000 osób. Tak dużej ilości osób, w tak krótkim czasie, nie da się wszystkiego nauczyć: *Ci więc, którzy przyjęli jego naukę, zostali ochrzczeni. I przyłączyło się owego dnia około trzech tysięcy dusz. Trwali oni w nauce Apostołów i we wspólnocie, w łamaniu chleba i w modlitwie*. (Dz 2:41-42 BT) Musimy jednak pamiętać o tym, że to byli tylko i wyłącznie Żydzi, którzy od dziecka byli zaznajamiani w synagogach, w każdą sobotę, z naukami i prorocत्वami zawartymi w Starym Testamencie. Świadczą o tym zacytowane słowa: „przyjęli jego naukę”, czyli znali ją, lecz wcześniej jej nie przyjęli.

Wielką popularnością cieszył się Jan Chrzciel, który przygotowywał naród na przyjęcie Mesjasza: *Wielu spośród synów Izraela nawróci do Pana, Boga ich; on sam pójdzie przed Nim w duchu i mocy Eliasza, żeby serca ojców nakłonić ku dzieciom, a nieposłusznych - do usposobienia sprawiedliwych,* **by przygotować Panu lud doskonały.** (Łuk 1; 16-17)

Ci ludzie całymi latami byli przygotowywani na ten dzień. Również Pan Jezus nauczał parę lat:

*I szły za Nim liczne tłumy z Galilei i z Dekapolu, z Jerozolimy, z Judei i z Zajordania*

.(Mt 4:25 BT) Gdy apostoł Piotr w czasie kazania, poukładał im wszystkie informacje, gdy zrozumieli dzieło zbawienia wykonane przez Jezusa i uwierzyli w nie, byli w pełni przygotowani do chrztu (zanurzenia) i zdecydowali się na to. Podobnie było później z poganami: ...

*przybył do Jerozolimy oddać pokłon Bogu Etiop, dworski urzędnik królowej etiopskiej, Kandaki, zarządzający całym jej skarbcem, i wracał, czytając w swoim wozie proroka Izajasza*

(Dz 8:27-28 BT), który po rozmowie z Filipem dał się ochrzcić. Zauważmy, że znał Stary Testament. Każdą wolną chwilę wykorzystywał, aby czytać Słowo Boże. Uwierzył w Boga, bo z bardzo daleka „przybył do Jerozolimy oddać pokłon Bogu”. Gdy Filip mu wszystko wytłumaczył i uporządkował posiadane wiadomości, wyznał swą wiarę i został ochrzczony:

Dz 8:36-38

*W czasie podróży przybyli nad jakąś wodę: Oto woda - powiedział dworzanin - cóż przeszkadza, abym został ochrzczony? Odpowiedział Filip: Można, jeśli wierzysz z całego serca. Odparł mu: Wierzę, że Jezus Chrystus jest Synem Bożym. I kazał zatrzymać wóz, i obaj, Filip i dworzanin, zeszli do wody. I ochrzcił go*

.(BT)

Zaznajomienie się z Bożą nauką i życiem chrześcijańskim, było jednym z podstawowych warunków ochrzczenia się. Jest to niezwykle ważne. Znam przypadki, gdy to zaniedbano. Później nowo ochrzczeni występowali z Kościoła mówiąc, że gdyby znali to, co ich czeka jako chrześcijan, nigdy by nie dali się ochrzcić. Oprócz wiedzy o Kościele zabrakło im również drugiego elementu, wymaganego przed chrztem.

## **Nawrócenie się.**

Innym warunkiem koniecznym, aby się ochrzcić, jest nawrócenie się. Zwraca na to uwagę apostoł Piotr, mówiąc do Żydów, którzy byli ludźmi wierzącymi, znali Słowo Boże, ale brakowało im jeszcze nawrócenia się: *Niech więc cały dom Izraela wie z niewzruszoną pewnością, że tego Jezusa, którego wyście ukrzyżowali, uczynił Bóg i Panem, i Mesjaszem. Gdy to usłyszeli,*

*przejęli się do głębi serca: Cóż mamy czynić, bracia? - zapytali Piotra i pozostałych Apostołów.*□

***Nawróćcie się***

*- powiedział do nich Piotr - i niech każdy z was ochrzci się w imię Jezusa Chrystusa na odpuszczenie grzechów waszych, a weźmiecie w darze Ducha Świętego*

*.(Dz 2:36-38 BT)*

Inne przekłady tłumaczą nakaz Piotra jako: opamiętajcie się, pokutujcie, skruszcie wasze serca. Każdy musi sobie uświadomić dotychczasowe niewłaściwe postępowanie, łamanie prawa Bożego, co połączone jest z wyznaniem grzechów. Złe rzeczy należy zmienić. Chrystus naucza, że **trzeba się wręcz na nowo narodzić**. Aby stać się chrześcijaninem, należy zmienić swoje życiowe priorytety. Największą wartością tego świata jest pieniądź. Ludzie często podporządkowują swoje życie możliwości zdobycia większej ilości pieniądza. Dla wielu staje się on wręcz bogiem. Priorytetem chrześcijanina musi być Bóg, a nie pieniądź lub jakaś inna wartość.

*Nikt nie może dwom panom służyć.*

*Bo albo jednego będzie nienawidził, a drugiego będzie miłował; albo z jednym będzie trzymał, a drugim wzgardzi. Nie możecie służyć Bogu i Mamonie*

*.(Mt 6:24 BT)*

Aby zrozumieć, czym jest nawrócenie się, sięgnijmy do nauczania Pana Jezusa. W rozmowie z Nikodemem powiedział: ... *Zaprawdę, zaprawdę, powiadam ci, jeśli się ktoś nie narodzi powtórnie, nie może ujrzeć królestwa Bożego. Nikodem powiedział do Niego: Jakżeż może się człowiek narodzić będąc starcem? Czyż może powtórnie wejść do łona swej matki i narodzić się? Jezus odpowiedział: Zaprawdę, zaprawdę, powiadam ci, jeśli się ktoś nie narodzi z wody i z Ducha, nie może wejść do królestwa Bożego*

*(Jn 3: 3-5 BT)*

Zmiana priorytetów życiowych jest tu porównana do nowego narodzenia się, do stania się innym człowiekiem.

**Publiczne wyznanie wiary.**

Tylko wierzący człowiek może się ochrzcić. Wydaje się to oczywiste, chociaż niektórzy nie

zgadzają się z tym. Jezus nauczał: ... *Idźcie na cały świat i głoscie Ewangelię wszelkiemu*

stworzeniu!□

***Kto uwierzy i przyjmie chrzest, będzie***

***zbawiony; a kto nie uwierzy, będzie potępiony.***

(Mr 16:15-16 BT) Należy zwrócić uwagę na biblijną kolejność czynności związanych z chrztem.

Najpierw wiara, potem chrzest. Podobnie jest w innych wersetach:

*wielu też słuchaczy korynckich*□

***uwierzyło i przyjmowało wiarę i chrzest***

.(Dz 18:8 BT) Również Filip ewangelizował:

*Lecz*□

***kiedy uwierzyli***

*Filipowi, który nauczał o królestwie Bożym oraz o imieniu Jezusa Chrystusa, zarówno*

*mężczyźni, jak i kobiety przyjmowali chrzest*

. (Dz 8:12 BT) Chrzcili się dopiero wtedy, kiedy uwierzyli!

W praktyce odbywa się to w ten sposób, że tuż przed zanurzeniem, katechumen w obliczu świadków i Boga, głośno potwierdzał swoją wiarę: Mt 10:32 *Do każdego więc, który się przyzna do Mnie przed ludźmi, przyznam się i Ja przed moim Ojcem, który jest w niebie* .(BT)

## **Przyjęcie Ducha Świętego**

Chrzest powoduje, że katechumen otrzymuje dar Ducha Świętego: Dz 2:38...*niech każdy z was ochrzci się... a*□

***weźmiecie w darze Ducha Świętego***

.(BT) Ten duch powinien każdemu towarzyszyć do końca życia:

Rz 8:9...

*Jeżeli zaś kto nie ma Ducha Chrystusowego, ten do Niego nie należy*

.(BT) Stosuje się również wkładanie rąk, jako symbol przekazania Ducha Świętego:

Dz 8:16-17...

*Byli jedynie ochrzczeni w imię Pana Jezusa. Wtedy więc wkładali /Apostołowie/ na nich ręce, a oni*□

***otrzymywali Ducha Świętego***

.(BT)

### **Symbole zawarte w obrzędzie chrztu.**

W obrzędzie chrztu zawarte są symbole, potwierdzające przełom w życiu katechumena.

### **Chrzest jako symbol śmierci grzesznego człowieka.**

Pierwszy symbol, to symbol śmierci. Musi umrzeć stary, grzeszny człowiek, dla którego najważniejsze są sprawy tego świata, symbolizowane przez boga Mamona, takie jak pieniądź. Przystępując do chrztu, powinniśmy być już ludźmi nowonarodzonymi, a chrzest jest tylko zewnętrznym symbolem pokazania tego.

W momencie chrztu (zanurzenia), zamyka się woda nad człowiekiem na ułamek sekundy. Tworzy to symbol znalezienia się w grobie. Człowiek znika z powierzchni ziemi, jest w grobie, tak jak Chrystus. Zwraca uwagę na to apostoł Paweł : *Czyż nie wiadomo wam, że my wszyscy, którzyśmy otrzymali chrzest zanurzający w Chrystusa Jezusa, zostaliśmy zanurzeni w Jego śmierć? Zatem przez chrzest zanurzający nas w śmierć zostaliśmy razem z Nim pogrzebani ...* (Rz 6:3-4 BT) Umiera stary człowiek i jest złożony do grobu i to razem z Chrystusem.

### **Chrzest jako symbol ukrzyżowania wraz z Chrystusem.**

Symbol śmierci w czasie chrztu zawiera jeszcze jedno przesłanie. Nasz grzeszny, stary człowiek, nie tylko złożony jest do grobu razem z Chrystusem, ale zostaje również ukrzyżowany razem z Nim:... *dla zniszczenia grzesznego ciała dawny nasz człowiek został razem z Nim ukrzyżowany po to, byśmy już więcej nie byli w niewoli grzechu. Kto bowiem umarł, stał się*

wolny od grzechu . (Rz 6:6-7 BT) Chrystus jest dla nas wzorem do naśladowania.  
Wręcz mówi o sobie: ...*Ja jestem drogą ... Nikt nie przychodzi do Ojca inaczej jak tylko przeze Mnie* (Jn 14:6 BT). Dzisiaj, aby iść drogą Mesjasza, nie trzeba umierać osobiście na krzyżu, On zrobił to za nas. Jednak symbol ukrzyżowania nas wraz z Nim, zawarty jest w czasie zanurzenia. Jest to biblijny opis ukrzyżowania, w którym krzyż wcale nie występuje, jest całkowicie pominięty.

### Chrzest jako symbol nowonarodzenia.

Ułamek sekundy po zanurzeniu, czyli symbolicznym ukrzyżowaniu i złożeniu w grobie, podnosi się chrzczonego nad powierzchnię wody. To tworzy symbol nowonarodzenia, rodzi się nowy, wolny od grzechów, duchowy człowiek: *Nikodem powiedział do Niego: Jakżeż może się człowiek narodzić będąc starcem?... Jezus odpowiedział: Zaprawdę, zaprawdę, powiadam ci, jeśli się ktoś nie narodzi z wody..., nie może wejść do królestwa Bożego...*  
(Jn 3; 4-6 BT)  
*Pogrzebani tedy jesteśmy wraz z nim przez chrzest w śmierć, abyśmy jak Chrystus wskrzeszony został z martwych przez chwałę Ojca, tak i my nowe życie prowadzili*  
(Rz.6:4 BT)

### Chrzest jako symbol przyszłego zmartwychwstania.

Podniesienie człowieka z wody zawiera jeszcze jeden, niezwykle ważny symbol. Jeżeli żyliśmy tak jak Chrystus, umarliśmy tak jak Chrystus, to zmartwychwstaniami w przyszłości też tak jak Chrystus: *Bo jeśli wrośliśmy w podobieństwo jego śmierci, wrośniemy również w podobieństwo jego zmartwychwstania* (Rz 6:5 BW) Nadzieja zmartwychwstania jest podstawową obietnicą daną chrześcijanom przez Boga. Bez zmartwychwstania chrześcijaństwo traci sens: *Jeśli nie ma zmartwychwstania, to i Chrystus nie zmartwychwstał. A jeśli Chrystus nie zmartwychwstał, daremne jest nasze nauczanie, próżna jest także wasza wiara*

(1 Kor 15:13-14 BT).

### **Chrzest jako symbol życia wiecznego w przyszłości.**

W czasie chrztu wrośniemy w podobieństwo Jego zmartwychwstania, do życia wiecznego: Rz 6:8-9 *Otóż, jeżeli umarliśmy razem z Chrystusem, wierzymy, że z Nim również żyć będziemy, wiedząc, że Chrystus powstawszy z martwych już więcej nie umiera, śmierć nad Nim nie ma już władzy* .(BT) Po naszym zmartwychwstaniu, śmierć nad nami też nie będzie miała władzy. Jest to Boża obietnica: 1 Jn 2:25 *A obietnicą tą, daną przez Niego samego, jest życie wieczne* .(BT)

### **Chrzest jako symbol całkowitego oczyszczenia się z grzechów.**

Zanim człowiek ochrzci się, musi się nawrócić, co jest ściśle związane z wyznaniem swoich grzechów. Każdy musi uwierzyć w zbawcze dzieło Jezusa Chrystusa, a to są fundamentalne czynności przy oczyszczaniu się z grzechów. Dokonawszy tych rzeczy, człowiek przystępuje do chrztu, już jako osoba usprawiedliwiona. Przy zanurzeniu, woda, która otacza go ze wszystkich stron, symbolizuje całkowite obmycie się z grzechów. Z wody wychodzi człowiek duchowo czysty, bezgrzeszny!... *niech każdy z was ochrzci się w imię Jezusa Chrystusa na odpuszczenie grzechów waszych* ... (Dz 2:38 BT) Tak ochrzcił się również apostoł Paweł: *Dlaczego teraz zwlekasz? Ochrcij się i obmyj z twoich grzechów...* (Dz 22:16 BT)

## Chrzest jako symbol tworzenia Kościoła Bożego

Ci, którzy zostają ochrzczeni, tworzą jedną, wspólną rodzinę, którą jest Kościół Boży :  
*zbudowani na fundamencie apostołów i proroków, gdzie kamieniem węgielnym jest sam Chrystus Jezus. W Nim zespalana cała budowla rośnie na świętą w Panu świątynię, w Nim i wy także wznosicie się we wspólnym budowaniu, by stanowić mieszkanie Boga przez Ducha*  
(Ef 2:20-22 BT) 2 Kor 6:16...

*my jesteśmy świątynią Boga żywego*

...(BT) W świątyni Starego Testamentu Bóg mieszkał w Miejsu Najświętszym, gdzie nie miał prawa nikt przebywać. Obecnie Bóg mieszka w sercach wiernych, w postaci Ducha Świętego. Jest to świątynia duchowa:

1 Ptr 2:4-5

*Zbliżając się do Tego, który jest żywym kamieniem, odrzuconym wprawdzie przez ludzi, ale u Boga wybranym i drogocennym, wy również, niby żywe kamienie, jesteście budowani jako*  
**duchowa świątynia**

*, by stanowić święte kapłaństwo, dla składania duchowych ofiar, przyjemnych Bogu przez Jezusa Chrystusa*

.(BT)

## Chrzest niemowląt.

## Pogańskie korzenie chrztu niemowląt.

W religiach pogańskich można spotkać rytualne obmywanie niemowląt, ale nie chrzest, czyli zanurzenie. Taki obrządek opisany jest to w egipskiej Księdze Umarłych. Również w Biblii nie występuje nawet ślad takiego przypadku. Inna sytuacja jest w sprawie chrztu dzieci. Gdy któreś dziecko zostało przygotowane do chrztu i postanowiło przystąpić do rodziny chrześcijańskiej, mogło się ochrzcić, czyli zanurzyć. Stać się uczniem Chrystusa, czyli chrześcijaninem. Ślady

takich chrztów zachowały się z III wieku. Nie były to jednak niemowlęta!

### **Oficjalne wprowadzenie chrztu niemowląt do Kościoła Powszechnego.**

To co dzisiaj nazywamy chrztem niemowląt, a więc chrztem dokonywanym, nie przez zanurzenie, jak to jest nakazane w Biblii, ale przez pokropienie lub polanie wodą, wprowadzono do Kościoła Powszechnego oficjalnie dopiero na Soborze Trydenckim w 1563 roku. Trzeba jednak powiedzieć, że już wcześniej dokonywano takich obrzędów.

### **Podobieństwo chrztu niemowląt z biblijnym obrzezaniem.**

Zauważono, że obrzezanie niemowląt wśród Żydów, powodowało niezwykle silne związanie ich z narodem Żydowskim. Bardzo rzadko tacy ludzie odchodzili od wiary mojżeszowej. Wiele wskazuje na to, że pomysł wciągania niemowląt do Kościoła, został zaczerpnięty ze starotestamentowego obrzezania chłopców, niemowląt, w 8-mym dniu życia, dokonywany przez Izraelitów: Rdz 17:11-12 *będziecie obrzezali ciało napletka na znak przymierza waszego ze Mną. Z pokolenia w pokolenie każde wasze dziecko płci męskiej, gdy będzie miało osiem dni, ma być obrzezane* ... (BT) Obrzezka stała się

znakiem przymierza łączącym Boga ze swym Narodem Wybranym: Rdz 17:13...

*Przymierze moje, przymierze obrzezania, będzie przymierzem na zawsze*

.(BT) Jezus ustanowił Nowe Przymierze we krwi swojej, które jest kontynuacją Starego Przymierza, ale w sferze duchowej. Obowiązuje tu również znak obrzezki, ale tym razem nie dokonanej na ciele, ale duchowe, niewidoczne okiem, obrzezka serca:

Rz 2:29

*... prawdziwym obrzezaniem jest obrzezanie serca, duchowe, a nie według litery. I taki to otrzymuje pochwałę nie od ludzi, ale od Boga*

.(BT) Obrzezka serca to nic innego, jak nowonarodzenie, wymagane przed przyjęciem chrztu.

### Grzech pierworodny

Nauka o grzechu pierworodnym mówi, że w skutek nieposłuszeństwa pierwszych rodziców, Adama i Ewy (1Moj 3;1-24), każdy nowonarodzony człowiek, obciążony jest grzechem, skazującym człowieka na potępienie. Tylko chrzest usuwa ten grzech. Aby nie ryzykować, rodzice powinni ochrzcić noworodka. Grzeszą, gdy zaniedbują to i zwlekają z chrztem.

### Pogańskie korzenie nauki o grzechu pierworodnym

Mówiąc o grzechu pierworodnym, musimy pamiętać o rzeczy najważniejszej. Termin ten w Biblii nie występuje ani raz, dlatego nie może być on nauką chrześcijańską. Pojawił się po raz pierwszy na początku V wieku i występował w dziełach ojca Kościoła, świętego Augustyna z Hippony, wcześniej zwolennika neoplatonizmu. Związany był z innym ojcem Kościoła, świętym Ambrożym, przedstawicielem elity Cesarstwa, człowiekiem kontrowersyjnym, który w ciągu kilkunastu dni, z poganina, stał się biskupem, a który wprowadzał obce nauki do chrześcijaństwa. Nauka ta od razu spotkała się ze sprzeciwem. Ludzie nie mogący pogodzić się z tą nauką utworzyli odrębny kościół. Powstał tak zwany **pelagianizm**.

Dzisiaj próbuje się dowieść, że biblijna nauka o ludzkiej skłonności do grzechu, odziedziczona po przodkach (1Ptr 1:18), jest nauką o grzechu pierworodnym. Są to dwie całkowicie różne sprawy. Skłonność do grzechu, to mój grzech, który kiedyś popełnię, grzech pierworodny to grzech, którego nie popełniłem, to grzech prarodziców, który mnie obciąża. Biblijni, pierwsi rodzice, zbuntowali się przeciwko Bogu. Nie przestrzegali prawa, jakie dał im Bóg:.. *Z wszelkiego drzewa tego ogrodu możesz spożywać według upodobania; ale z drzewa poznania dobra i zła nie wolno ci jeść, bo gdy z niego spożyjesz, niechybnie umrzesz* (1Moj 2;16-17 BT). Przestali wierzyć Bogu, popełnili grzech. A ... *zapłatą za grzech jest śmierć* ... (Rz 6:23 BT), śmierć fizyczna, ale również duchowa. Po pierwszych rodzicach odziedziczyliśmy skłonność do grzechu, bo ... *wszyscy bowiem zgrzeszyli* ... (Rz 3;23 BT) Ponieważ zapłatą za grzech jest śmierć, wszyscy, bez wyjątku, muszą umrzeć, ale tylko za swoje grzechy:

Ez 18:20

*Umrze tylko ta osoba, która grzeszy. Syn nie ponosi odpowiedzialności za winę swego ojca ani ojciec - za winę swego syna*

....(BT)

.

Pojawił się człowiek, Jezus Chrystus, posłany przez Boga i pokazał, że mając naturę grzeszną, odziedziczoną po pierwszych rodzicach, jak każdy człowiek, można żyć tak, aby nie popełnić żadnego grzechu. W dziejach ludzkości był to jedyny taki przypadek: *On grzechu nie popełnił...* (1 Ptr 2:22 BT) Jako bezgrzeszny człowiek, mógł stać się niewinną ofiarą zastępczą za nasze grzechy:

*On sam, w swoim ciełe poniósł nasze grzechy na drzewo, abyśmy przestali być uczestnikami grzechów... Krwią Jego zostaliście uzdrowieni.*

(1 Ptr 2:24 BT) Zapłacił swoją śmiercią za nasze grzechy, mimo, że to my zasłużyliśmy na tą śmierć.

**W całej tej nauce biblijnej, nie ma miejsca na to, co zostało nazwane grzechem pierworodnym!**

Podsumowanie:

- Dekalog obowiązywał od samego początku,

- w Starym Testamencie było tymczasowe Prawo Usprawiedliwiające. Doskonała ofiara Chrystusa wypełniła to Prawo i nie potrzeba jej powtarzać,

- Chrystus ustanowił na ziemi duchowe Królestwo Boże, w którym on jest Królem, a uczestnikami tego królestwa są wierni, prowadzeni Jego Duchem, którzy wypełniają Jego Prawo,

- ustanowienie Jezusa Królem Polski świadczy o niezrozumieniu treści Biblii,

- przez wiarę w Jezusa Chrystusa, stajemy się uczestnikami przymierza Abrahama,
- Izraelici według ciała, przestali być Narodem Wybranym,
- chrzest Jana był ku nawróceniu, przygotowywał na przyjście Chrystusa,
- nasz stosunek do Słowa Bożego, będzie sądził nas samych, na Sadzie Ostatecznym,
- będą tylko dwie grupy ludzi: zbawieni i potępieni. Nauka o czyścicu jest sprzeczna ze Słowem Bożym,
- Jezus wytyczył nam drogę, którą powinniśmy iść, którą sam szedł,
- chrzest przez polanie wodą, nie jest chrztem (zanurzeniem),
- nauka o Trójcy Świętej, nie jest biblijna. Ma czysto pogańskie korzenie. Jest Bóg Ojciec, jest Syn Boży, jest Duch Święty, ale nie ma Trójcy Świętej,
- pogański cesarz Konstantyn Wielki, zdecydował na Soborze Nicejskim 325 roku, o zmianie organizacji Kościoła i o późniejszym wprowadzeniu Trójcy Świętej. Biskupi stracili niezależność, a wierni (Kościół) jakkolwiek wpływ na to, co się dzieje w Kościele. Powstał podział na ludzi duchownych i świeckich,
- egipska Aleksandria była centrum chrześcijaństwa w IV wieku, według 6-go kanonu uchwał Soboru Nicejskiego, tam zakładano fundamenty katolicyzmu (aleksandryjscy ojcowie Kościoła),

- w 366 roku Damazy dokonał krwawego przewrotu w Rzymie. Stał się pierwszym papieżem,
- cesarz Teodozjusz Wielki, w 380 roku, wprowadził obowiązek bycia chrześcijaninem. Kościół z prześladowanego, stał się prześladujący,
- Sobór w Konstantynopolu w 381 roku, zmienił procedencję. Rzym stał się najważniejszym ośrodkiem chrześcijaństwa. Jednak dopiero papież Leon Wielki objął władzę w Kościele,
- ośrodkiem chrześcijaństwa, trzymającym się nauki Słowa Bożego, była Antiochia, która krytykowała nauki aleksandryjskich ojców Kościoła,
- chrzest niemowląt nie spełnia podstawowych, biblijnych warunków chrztu (zanurzenia) chrześcijańskiego,
- chrzest chrześcijański związany jest z przekazaniem daru Ducha Świętego,
- w chrzcie chrześcijańskim zawarte są symbole: śmierci przez ukrzyżowanie razem z Chrystusem, nowonarodzenia, zmartwychwstania razem z Chrystusem, oczyszczenia się z grzechów, przystąpienia do Kościoła chrześcijańskiego,
- nauka o grzechu pierwotnym nie ma biblijnych podstaw.

### **Wykaz skrótów:**

BT – Katolicka Biblia Tysiąclecia

Rdz – Księga Rodzaju lub 1Moj., Pierwsza Księga Mojżeszowa

Wj – Księga Wyjścia lub 2Moj., Druga Księga Mojżeszowa

Iz - Księga Izajasza

Jr - Księga Jeremiasza

Ez - Księga Ezechiela

Mt - Ewangelia wg Mateusza

Mr - Ewangelia wg Marka

Łk - Ewangelia wg Łukasza

Jn - Ewangelia wg Jana

Dz - Dzieje Apostolskie

Rz - List do Rzymian

1 Kor - Pierwszy List do Koryntian

2 Kor – Drugi List do Koryntian

Ga - List do Galacjan

Ef - List do Efezjan

Flp - List do Filipian

Kol - List do Kolosan

1 Tes - Pierwszy List do Tesaloniczan

2 Tes - Drugi List do Tesaloniczan

1 Tm - Pierwszy List do Tymoteusza

2 Tm - Drugi List do Tymoteusza

Tt - List do Tytusa

Flm - List do Filemona

Hbr - List do Hebrajczyków lub List do Żydów

Jk - List Jakuba

1 Ptr - Pierwszy List Piotra

2 Ptr - Drugi List Piotra

1 Jn - Pierwszy List Jana

2 Jn - Drugi List Jana

3 Jn - Trzeci List Jana

Jud - List Judy

Ap - Objawienie św. Jana (Apokalipsa)